

РЕШЕНИЕ

№ 7591

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в закрито заседание на 12.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

като разгледа дело номер **2978** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 250 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ вр. с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ ичл. 63д от ЗАНН.

Образувано е по молба от „РАСА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. Н. П., чрез адв. В. Ц. И. от САК, за допълване на Решение № 5813 от 13.10.2022г., постановено по КНАХД 2978/2022 г. по описа на Административен съд София – град, с което е оставено в сила Решение № 347/28.02.2022 г., постановено по НАХД № 12923/2021 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав. С молбата се сочи, че касационният състав не се е произнесъл по обжалването на Определение №1374/04.05.2022 г., с което е оставена без уважение молбата на дружеството, с която на основание чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК се иска съдът да измени решението си в частта за разноските.

От процесуалния представител на ТД на НАП – С. е постъпило писмено становище, с което се иска да бъде оставено в сила определението на СРС, като се сочи, че процесуалният представител на административнонаказващия орган има право на юрисконсултско възнаграждение за производството пред въззивната инстанция.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, прие за установено следното:

С Решение № 5813 от 13.10.2022г., постановено по КНАХД 2978/2022 г. по описа на Административен съд София – град е оставено в сила Решение № 347/28.02.2022 г., постановено по НАХД № 12923/2021 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 7-ми

състав, отменящо на основание чл. 28 ЗАНН Наказателно постановление № 588121-F588729/16.07.2021 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, с което на „РАСА“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер 500 лв. за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС, като с решението юридическото лице е предупредено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено наказание.

С Определение №1374/04.05.2022 г. на СРС, постановено по НАХД № 12923/2021 г. е оставена без уважение молбата на дружеството, с която на основание чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК се иска съдът да измени решението си в частта за разноските.

Касационната инстанция намира, че искането по чл. 250, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК е подадено от страна в съдебното производство, по чието искане съдът не се е произнесъл и в този смисъл същата се явява основателна, като съдът следва да се произнесе по правилността на Определение №1374/04.05.2022 г. на СРС.

За да отхвърли молбата за изменение на решението си в частта за разноските въззивният съд е изложил доводи, че с решението си съдът е приложил новата и действаща към момента на изготвяне на съдебния акт разпоредба на чл. 63, ал. 2, т. 2 ЗАНН. Посочил е, че съдебният акт, постановен при приложение на чл. 63, ал. 2, т. 2 ЗАНН не е отъждествим с отменителния по т. 1 от същата разпоредба, доколкото в случая НП се отменяло не поради неправилно приложоение на материалния закон или допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а поради наличие на маловажен случай по смисъла на §1, т. 4 от ДР на ЗАНН, което не променяло извода за наличие на административно нарушение, а предвиждало единствено отпадане на наложената административна санкция.

Определението е неправилно, като същото е постановено в нарушение на материалния закон.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления правомощията на районния съд са посочени в чл. 63, ал. 2, т. 1- 5 от ЗАНН (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021), а именно: с решението си съдът може да: 1. отмени акта по чл. 58д; 2. отмени наказателното постановление и да предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание; 3. отмени акта по чл. 58д и да прекрати административнонаказателното производство; 4. измени акта по чл. 58д и т. 5. потвърди акта по чл. 58д. В конкретния случай СРС е упражнил правомощието си по т. 2 като е приел, че се касае за нарушение, което представлява маловажен случай, отменил е НП и е предупредил нарушителя че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1 ЗАНН (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) за маловажен случай на административно нарушение наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. С предупреждението наказващият орган прилага чл. 20, ал. 2 - 4 и чл. 21. Според ал. 2

актът по ал. 1 съдържа: 1. датата и мястото на издаването му; 2. собственото, бащиното и фамилното име и длъжността на лицето, което го е издало; 3. датата на акта, въз основа на който се издава, и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя; 4. собственото, бащиното и фамилното име на нарушителя, точния му адрес, единен граждански номер, а в случай че е чужденец - имената, точния адрес, дата на раждане, а ако има информация за това - и място на раждане, по паспорт или заместващ го документ за пътуване с посочване на номер, дата на издаване и издател на документа; 5. описание на нарушението и обстоятелствата, които сочат, че е маловажен случай; 6. законовите разпоредби, които са нарушени; 7. предупреждението; 8. вещите, които се отнемат в полза на държавата; 9. разпореждането с веществените доказателства; 10. в какъв срок и пред кой съд подлежи на обжалване; 11. подпис на органа, който го издава.

Видно от цитираната разпоредба при маловажно нарушение не се издава наказателно постановление, а предупреждение. В правомощията на наказващия орган е да извърши преценка за законосъобразността и обосноваването на повдигнатото административнонаказателно обвинение и съобразно тази своя преценка да издаде или наказателно постановление, или предупреждение, или да упражни правомощията си по 54, ал. 1 ЗАНН. Съгласно чл. 52, ал. 4 ЗАНН преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. Съгласно чл. 53, ал. 1 ЗАНН наказващият орган издава наказателно постановление, с което налага на нарушителя съответно административно наказание, когато установи по несъмнен начин факта на извършеното нарушение, самоличността на лицето, което го е извършило, и неговата вина, ако не са налице основания за прекратяване на производството, за прилагането на чл. 28 или не е сключено споразумение с нарушителя. Видно е от тази разпоредба, че наказателно постановление не се издава в случаите на маловажно нарушение.

Съгласно чл. 58д. (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) на обжалване и протестиране подлежат: 1. наказателното постановление; 2. предупреждението по чл. 28; 3. резолюцията за прекратяване на административнонаказателното производство; 4. електронният фиш.

Видно от цитираните по-горе разпоредби се касае за различни актове, с които се произнася административнонаказващия орган, с които се предизвикват различни правни последици по отношение на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице. Всеки акт сам по себе си подлежи на обжалване и с оглед правото на защита на наказаното лице и с оглед точното прилагане на материалния закон, административнонаказващият орган е длъжен да се произнесе със съответния акт, когато условията за това са налице. В случая АНО е нарушил материалния закон при преценката си за маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Това нарушение се проявява в издаването на наказателно постановление вместо предупреждение. Ако административнонаказващият орган беше извършил съобразена с материалния закон преценка, то нямаше да издаде наказателно постановление, а предупреждение. Съдебното обжалване на това наказателно постановление е предизвикано от издаването му в несъответствие с приложимото материално право, поради което след отмяната на това наказателно постановление привлеченото към административнонаказателна отговорност лице има право на разноси съобразно

разпоредбата на чл. 63д ЗАНН. Ако органът беше приложил правилно материалния закон и беше издал предупреждение, което от своя страна да бъде обжалвано, едва при неговото потвърждаване органът би имал право на разноски, а в конкретния случай е издадено наказателно постановление в нарушение на материалния закон, отменено по предвидения в закона ред от съда, поради което за „РАСА“ ЕООД е налице правото и да му бъдат присъдени сторените по делото разноски. Въззивният съд в случая неправилно е осъдил дружеството да заплати по сметка на НАП сума в размер на 80 лв., вместо да присъди на дружеството разноските в доказан размер от 300 лв., съобразно представения договор за правна защита и съдействие.

Предвид изложеното обжалваното определение се явява постановено в нарушение на материалния закон и подлежи на отмяна, а съдебното решение на АССГ следва да бъде допълнено като се отмени Определение №1374/04.05.2022 г. на СРС и в полза на „РАСА“ ЕООД бъдат присъдени съдебните разноски и за въззивната инстанция.

Така мотивиран и на основание чл. 250, ал. 3 ГПК, вр. чл. 144 АПК, съдът

Р Е Ш И :

ДОПЪЛВА Решение № 5813 от 13.10.2022г., постановено по КНАХД 2978/2022 г. по описа на Административен съд София – град, като:

ОТМЕНЯ Определение №1374/04.05.2022 г. на СРС, постановено по НАХД № 12923/2021 г., с което е оставена без уважение молбата на дружеството по чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК за изменение решението в частта за разноските.

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да заплати на „РАСА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. Н. П. сума в размер на 300 лв. за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: